

Voor iedereen was je een bijzondere man
Niemand zou je kunnen verwarren met iemand anders
Je was aanwezig in het leven van iedereen
Je bent nu "hiemele"
We gaan je missen

Je was broeder, maar ook een familieman
Je had voor iedereen belangstelling
Je was trots op je familie
En dat sprak je ook uit
Altijd positief

Iemand was heel speciaal in je leven
Dat was je moeder
Ik denk dat je hier nu weer dicht bij haar bent
Je hebt haar lang gemist

Je ogen hebben altijd met verwondering naar de wereld gekeken
Die blauwe ogen, met die twinkeling
Als kunstenaar heb je geprobeerd die wereld weer te geven
In ontelbare werken
Die je met veel plezier aan iedereen hebt geschonken

Je had ook angsten
Wat je voelde heb je ook geschilderd
Boven je TV hing een schilderij
Als je daar naar keek, zag ook een stukje van je wereld van binnen

Je woonde niet in een eigen huis
Maar in een gemeenschap, een klooster
We hebben ons daar allemaal altijd welkom gevoeld
We hebben dit, zonder uitzondering, als heel bijzonder ervaren

Je had hier in de Beyart je eigen atelier
Voor mij, mijn vrouw en mijn kinderen altijd een bijzondere ruimte.
Een inspiratie.
Ik denk voor iedereen die je dit liet zien
Ook je kamer was een galerie van je leven
Waar foto's van je familie niet ontbraken
Net als het karaniepietje

*Ik heb je gelukkig nog kunnen bezoeken in je laatste dagen
Net als John en Annemarie
Het noemen van de namen van de familie heb je aandachtig in je
opgenomen. Dat deed je goed.
Maira en Gwyn hebben kunnen aangeven wat je voor hen hebt betekend.
Dat was een heel mooi moment.
Toen ik zondag vertrok dacht ik
Dit zou de laatste keer kunnen zijn
Je zwaaide nog
Ik kon het het toen nog niet geloven
Maar het was de laatste keer.*

Als laatste een kort gedicht

De handen

Nu rusten ze naast je, jouw handen.
Ze zijn moe geworden.

De kromme duim, de korte brede nagels
Net als mijn handen en die van mijn kinderen, neven en nichten
Jouw handen

Ze hebben veel volbracht,
Maar ook niet alles wat je wou
Nog zoveel plannen en wensen
Te weinig tijd, te weinig geduld?
Je kan het ze niet kwalijk nemen.
Jouw handen

In je laatste dagen hebben we ze vastgehouden
Ze waren warm, ze waren moe
Maar het waren
jouw handen....